

חג פורים שמח!

עלון מס' 1457 - 6/3/15

פתיח

- על וייטנאם הרחבתי בסקירה המתפרסמת בעלון זה ולא אוסיף על כך, למעט פרט אחד חשוב שלא הוזכר שם: בוייטנאם נעשה בשנים האחרונות מאמץ גדול להחזיר אל האויר ציפורי שיר ועופות נוספים שפשוט נעלמו מן הנוף כתוצאה של ציד אלים ובלתי מבוקר לצרכי מאכל. אתה נוסע על פני מרחבים עצומים בצפון המדינה ולא רואה ציפור אחת לרפואה. עצוב. מדינה שאין בה ציפורים וגם לא חתולים, ומעט מאד כלבים, שרובם למאכל, היא מדינה עניה לא רק במובן החומרי אלא בעיקר במובן התרבותי.
- משפט ידוע אומר שלאנשים עסוקים יש זמן להכל. אחד מאותם עסוקים כרוניים וחסרי מנוח הוא **יונתן אלתר** שעובד כמשווק ב'נהרא' ולפחות בעוד שני קיבוצים, ועוד מוצא זמן להגיע לאירוח ולהיות מעורב בכל פעילות - יום ולילה. יונתן הוא איש דעתן שלא חושש להביע דעות פחות פופולריות ולכן סופג לא מעט אש; מאידך, יונתן הוא איש שמפרגן ונותן כתף בכל זמן ובכל מקום, לטובת כל מטרה. כזה הוא האיש שאשדות התברכה בו. כאשר אירית, וגם אני, התחבטנו בשאלה האם להוציא עלון בתקופת היעדרנו, השם האולטימטיבי שעלה לנגד עינינו היה יונתן. היה ברור לשנינו שלא רק שיעמוד במשימה, אלא ישקיע בעלון ממיטב כישוריו ויביא לקורא מוצר מעניין ודעתני כמיטב כישוריו. כך אכן היה.
- יונתן – אתה איש צנוע שעושה המון למען החברה שאתה חי בה.

תודה!!!

שיהיה לנו חג פורים שמח, אבל בעיקר שפוי!

אבנרון

דינה אופיר ז"ל

בת ג'ניה וברוך גולדשמיד ז"ל

נולדה: כ"ג חשון ה' תרצ"ו - 19/11/1935
נפטרה: שבת ב' אדר ה' תשע"ה - 21/02/2015

דינה, שבעצם רובם קראו לה דינה'לה, היא בת הזקונים של ז'ניה וברוך גולדשמיד-זוג חלוצים חרוצים. מקבוצת "אחדות" - המייסדים של קבוץ "גשר" בתחילה ואחריו קבוץ אשדות יעקב. דינה היא האחות של דודיק האח הבכור ושל עדה שנולדה לפנייה. היא נולדה בבית-החולים "העמק" בעפולה בארץ-ישראל של המנדט הבריטי שנקראה בפיהם "פֶּלְסְטִינְי".

כשהיתה כמעט בת 3 נפטרה סבתה דבורה קמינסקה אִמָּא של ג'ניה אִמָּה. דינה כמו כל הילדים באותה תקופה של מאורעות תרצ"ו, עברה לאשדות יעקב המוגנת יותר ובטוחה יותר, עם בתי בטון חדשים, לעומת הצריפים הדלים ב"גשר הישנה".

כמו כולם עלתה מהפעוטון לגן ואחריו לבית-הספר המקומי. במלחמת השחרור, יחד עם כולם, הם מפונים מערבה, הרחק מאשדות המופגזת ומופצצת, אליה הם חוזרים עם שוך הקרבות.

בקיץ 1954 היא מתקבלת לחברות יחד עם כ"ח בני ובנות משק ונערים ונערות מחברות הנוער י"ג וי"ד. בתיקה אשר בארכיון הקיבוץ מצאתי כתבה על "כח ואור" שכותב חבר נלהב על התוספת החשובה לקבוץ עם קבלתם לחברות של דינה ובני גילה וכיפתה.

עם סיום שרותה הצבאי חוזרת דינה כמובן לאשדות עם תוספת חשובה ומשמקת, אֶלְתֶּר, שאיתו היא תִּתְחַתֵּן. פעם שאלנו אותה איך מצאה את אלתרוהיא ספרה שבהיותה בצבא נהג מי שהיה אחראי על הדואר, לצאת מדי יום בשעה מסוימת כאשר כל החיילים מתאספים סביבו כדי לקבל אולי מכתב שהגיע היום. וכשנשמע השם גולדשמיד, מיד התקרבה דינה אל הדובר המנופף במכתב, ובאותו זמן בדיוק, התקרב חייל נוסף ששמו כך התברר היה גולדשמיד, וכך נפגשו השניים ולא נפרדו עד עצם היום הזה.

עד מהרה הם נישאים, ובעלון הקבוץ מופיע כעין פיליטון שהוא תרגום לעברית של ה"קִּתְנֻבָּה" בארמית ומתפרסמת ברכת מזל-טוב למשפחות "צורפי הזהב". (תרגום לעברית של גולדשמיד) הזוג הצעיר ממיר לעברית את שם המשפחה שנקרא מעתה אופיר. כעבור כמה חודשים מופיעות ברכות להולדת הילדים. התיק של דינה בארכיון הוא די צנום, כי דינה מעולם לא כתבה על עצמה או על עבודתה היא גם לא

המשך בעמוד הבא

דיברה באספות; דינה היתה אשת העבודה והמעשים. חרוצה וזריזה, מסורה בכל נפשה ומאודה לאנשים ולילדים. היא **אוהבת אדם** ופשוט **טובת-לב** עד מאוד! אלו הם הגנים הטובים שהורישו לה הוריה - החלוצים. בכל מקום בו עבדה, כתבו עליה האחרים המון מלים טובות. דינה הייתה **מטפלת של חברת-הנעורים**.

עבדה ב"לוג" והיתה "**אם הבית**" האחראית שדואגת לאוכל ולחדר- האוכל של העובדים במשמרות ב"לוג". היא הייתה גם סדרנית עבודה – (כן, היה פעם תפקיד כזה בקבוץ!) קשה ואחראי מאוד!!!

היא פתחה את **המרכולית** אחרי 2000 שנות עמידה (כל שבוע) בתור במרפסת של האקונומיה כדי לקבל מצרכים לקראת השבת, והכל במאור-פנים ורצון טוב לספק את צרכי החבר, לפני עידן הפרטות.

בימי מלחמת ההתשה 1968-1970 היתה דינה **מטפלת - תינוקות-ופעוטים** שהתרוצצה במעלה המדרגות ובמורדן אל המקלט וממנו לבית-התינוקות בכל אזעקה; ולא עם תינוק אחד, חלילה, אלא תמיד עם שניים בזרועותיה, כי צריך למהר ותבל על כל שניה, והפעוטים הללו נעשים כבדים ככל שהם גדלים בטיפול הטוב של דינה וזה ממש לא פשוט. ובאותה תקופה סהרורית, אומר אלתר, שזה היה ממש קשה לשבת ביחד כמשפחה ולדבר, כי אלתר עצמו בתפקיד הרב"ש, הדואג לכל החברים ושהכל יעבור בשלום, ודינה כאמור מתרוצצת בין המקלט לבית התינוקות בדאגה להם ולאמהות המודאגות. תקופה לא קלה, בלשון המעטה.

אח"כ ... היא יוצאת **לשנת שרות** (ש.ש.) יחד עם אלתר לפי בקשת התנועה, כי זהו "**צו השעה**" לעזור לקבוץ הצעיר "**רביד**", ובתוך כל העשייה המרובה הזו היא מספיקה ללדת 5 ילדים ומטפלת בהם באהבה אין קץ ומספיקה גם להתנדב ולעזור **במועדון הוותיקים "50+**" (אז היינו מגישות לכל חבר את כוס המשקה שלו כדי שלא יטרח). בהמשך האספה בוחרת בה **לועדת האבלות** שמטפלת גם במשפחת הנפטר, והיא כמובן מתנדבת עם עוד מספר מצומצם של אמהות **לכביסת בגדי חיילינו** הבאים לחופשת השבת שלהם, בעוד שילדיה מתגייסים בזה אחר זה לצה"ל.

כאשר דינה חוזרת מרביד, היא נבחרת **לרפזת הבריאות**. כשהיא דואגת לכל הנסיעות של החברים המבוגרים לבדיקות ויושבת על-ידם כשהם מאושפזים בבתי-החולים וגם משלבת עבודה ב**בישול** במטבח באגף ה**דיאטה** - שני ימי עבודה ביום אחד. לא יאומן ממש.

היא מצליחה להקיף הכל ואת כולם באהבה, בתמימות; והכל עם חיוך טוב-לב וצחוק מתגלגל שמרומם מיד את מצב-הרוח של החולים.

מה נאמר ומה נדבר? לא רק "צורפת זהב" אלא אשה העשויה **מזהב צרוף** – טהור כמו שנאמר **בספר משלי**: "**אשת חיל מי ימצא, ורחוק מפנינים מכרה.... רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלן**".

אלתר בעלה האוהב והאהוב אומר שאינו זוכר שהוא ודינה רבו אי-פעם, ואפשר בהחלט שהם חיו כמו "זוג יונים עם חמשת ילדיהם: **זיו, בארי, נורית, אמנון ואודי, 13 הנכדים והנכדות והנין הבכור** שזכתה לו. לאח דודיק, ולעדה האחות הצעירה יותר, לכל הכלות, החתן, הגיסה, האחיינים והאחייניות, ושאר קרובי המשפחה אוהביה וידידיה של דינה - אנחנו נזכור אותך דינה ליה כל עוד זכרוננו עמנו, ותהי נשמתך הטובה צרורה בצרור החיים.

בשם חברי אשדות יעקב באהבה רבה והערכה
עמליה דיין בת-ארי

דינה שלי

דינה, דינליה, דינושקה שלי, אהובתי ואהבתי הנצחית.

לפני 60 שנה נפגשנו בצבא במחנה בית ליד ומאז ידך לא משה מתוך ידי עד הרגע האחרון של חיידך.

אני לא יכול להעלות בדעתי אילו חיים יכולים היו להיות לי בלעדייך. ברור לי שהייתי אדם טוב יותר בזכותך. בין שנינו את היית יותר "מענטש" ממני בזכות צניעותך ואהבת האדם שבך.

כאשר אמרתי לאבא שלי שמצאתי אוצר, הוא צחק וענה לי שאוצרות יש רק באגדות, אבא.. טעה!

את היית אוצר בשבילי. האוצר הזה הניב פרי של חיים מאושרים ביחד, הרמוניה של זוגיות שאני רק יכול לאחל לכל ילדינו וצאצאיהם.

את הכנסת אותי תחת כנפך והיית לי אם ואחות.

אם שלא הייתה לי (אמי מתה כשהייתי בן 4 חודשים) ואחות שמעולם לא הייתה לי. היית לי מקלט במהלך חיי וקן תפילותיי לאורך כל חיינו המשותפים.

באגדה נאמר כי בשעת פטירתו של אדם כל מעשיו נפרשים לפניו ואומרים לו כך וכך עשית; ואת עשית הרבה.

היית רעיה אוהבת, אם אוהבת לבניך ובתך וסבתא אוהבת לנכדיך ונינך. נאהבת על ידם ועל ידי כל חבריך וחברותיך.

נוחי בשלום על משכבך.

אני כבר מתגעגע ונפשי יוצאת אלייך!!

אלתר

תודה לכל המנחמים

משפחת אופיר, על כל שלוחותיה המקומיות והעולמיות רוצה להודות לכל אלו שבאו וניחמו והיו איתנו בשעותינו הקשות.

רצינו להודות באופן מיוחד לכל אותם אנשים בהנהלת הקיבוץ: דורון, שאול, אבי, אתי רון וכמובן עדה חזן שליוותה אותנו לאורך השנתיים האחרונות בחום וחמלה ותמכו בנו במצוקות ושמחו בשמחות.

ולכל אותם ואותן חברים וחברות של אמא ואבא שבשקט ליוו חיזקו ותמכו בהם וגרמו להם אושר.

איך מילים לתאר את תחושת הכוח שנותנת קהילה כזאת לחבריה.

ושנדע רק שמחות ובשורות טובות.

משפחת אופיר כאן ושם.

נפרד מאלה שקשה לעזבם –
לא בקול רם.

נאמר להם רק, כי אין להשיב
את אשר אין להשיב.

נזכיר להם רק (או מוטב לא נזכיר)
שורה כלשהי או בית משיר.

ואם בלהט ליבם נפגש –
נכבה את האש.

נצנן את החום הנודף מידם.
נשאירם לבדם.

אברהם חלפי

דינה- זכית!

שרה'ה שרון מספידה את דינה אופיר

שלום לך דינה'ה,

זכית! זכית באלתר – בעלך – זכית בחמשת ילדייך – זכית ב-13 נכדים ונין, זכית בבית יפה, מטופח, חם –

זכית לטפל בהמון תינוקות שגדלו כאן בחצר ושמעו אותך מזמזמת להם כל מיני שירים קטנים ומלמדת את האמהות הצעירות סבלנות מהי, חיוכים ורכות הגדילה.

אומרים: "אמא יש רק אחת" – יש המון אמהות – אבל אמא כמוך – לילדייך יש רק אחת – את בחרת בהם והם בחרו בך – ומעומק הקשר הזה מתפרץ עכשיו בכי גדול של 'אינך עוד'.

את פרשת עליהם כנפי דאגה וקירבה אינסופית – ועכשיו את בין כנפי השכינה – בתפילה שעכשיו במרומים ישמרו עליך – על מנוחתך עדן.

זכית דינה'ה ללכת לעבוד בין תאי הבגדים במחסן – ולראות כמה טוב לאנשים פה. אולי יותר מידי טוב – ואז באופניים הביתה. כל כך טוב לך בבית – עם אלתר, עם פינת האוכל, עם התבשיל בקדרה, עם נכדים והנין שקופצים לבקר – עם הבנים ועם הכלות שנתנו לך המון כבוד והערכה.

זכית למצוא את מקומך בתוך התא המשפחתי החם – שחלקו היה מעבר לים, ולך לא היתה בעיה – כל אחד חי איפה/היכן שהכי טוב לו – ואת הלכת שבי אחר ילדייך ונכדייך.

זכית דינה'ה באלתר. זוגיות מופלאה – פנים מול פנים, כתף אל כתף – שקט בבית. מדברים, שותים ביחד, קוראים ביחד, נחים ביחד, מטיילים ביחד, סרטים וקונצרטים ביחד – חולשה ביחד, פרידה ביחד, ואהבה ארוכת שנים עם אמון אחד בשניה, אחת בשני.

זיו, נורית, בארי, אמנון ואודי – אמא כזאת שלכם היא באמת אמא שיש רק אותה – אתם זכיתם בה והיא בכם. האהבה שלה חצתה גבולות, עברה ימים, חלמה בלילות – ונכנסה לכם ללב ולנשמה.

ידעתם שיגיע הרגע שבו צריך להפרד – ולומר תודה על השנים היפות והחמות שהיו – עם כל זה – הפרידה קשה יותר – ככל שהקירבה עמוקה יותר, הזכיה היא הרת גורל.

נכדים ונכדות ונין קטן – סבא שלכם – נשאר עכשיו לבד בבית – אבל הוא יודע שהדלת אצלו תפתח כל ערב, כל שבת, כל אחת"צ – לשאול 'מה שלומך סבא?' 'אתה צריך משהו?' – רוצה שניסע יחד לטייל? סבא רגוע ובוטח בכם – דינה'ה הסבתא שלכם הכינה אתכם להיות איתו – שלא יהיה לו עצוב וקר, – שלא יבכה כל כך הרבה – שיחבק אתכם, שידבר איתכם – וימשיך להיות סב גאה בדור הבא עליו לטובה.

דינה'ה זכית! אלתר – זכית! ילדים ונכדים – זכיתם! אשריכם.

בשקט, בשקט התאסף כל השבט לומר לך אהבה אחרונה בשעת הפרידה – ולהבטיח לך – בזכותם – בזכות המשפחה, בזכות הזוגיות המופלאה, בזכות ילדייך ונכדייך – יש המשך טוב ויפה לסיפור של משפחת אופיר.

בשקט, בשקט – היי שלום אשת איש – דינה'ה

אמא עוטפת דינה'ה, סבתא מחייכת דינה'ה.

ונדע כולנו – המשפחה – זו הזכיה של החיים – וכך נראים פני הדברים.

תבכו שזה נגמר – תבכו כשזה ימשך. תבכו כי זה נורא עצוב – לומר שלום ויותר לא – תבכו באלבומים, תבכו בכתובים, תבכו בזכרונות ותתחבקו. כי אמא שלכם היתה אמא רק אחת בשבילכם ולאבא אלתר.

ככל שהזכיה גדולה יותר – הפרידה קשה יותר – ביחד זה יותר חם, יותר קל.

שלום לך דינה'ה –

משרה'ה שרון

ממנהל הקהילה

**הגינה הקהילתית תצא בימים אלה לדרך.
בהצלחה!!!**

הסדרת היחסים בין שלושת הוועדים.

אנו בשלב האחרון של קבלת ההחלטות. שלחנו לבתי החברים שלושה פרסומים המבטאים את עמדת הצוות המשותף. כתבו אותם: ניב ליש - יו"ר ועד הנהלת האגודה, מיכאל עובדיה - יועץ לתהליך מטעם המועצה והחטיבה להתיישבות ואני - דורון - מנהל הקהילה.

בימים הקרובים נשלח הזמנה וחומרים לאסיפת "נוף אשדות" שתתקיים ביום ב' ה- 16/3/15 בנושא.

כולם מוזמנים לבוא, לשמוע, להשמיע.

חג שמח.

דורון

מערכת החינוך שלנו פועלת במלוא המרץ.

פורים הוא הזדמנות לחשיפה - חדר האוכל מחופש למצולות ים, ילדי הגן חולפים מחופשים בתהלוכה בחצר, ילדי החינוך החברתי מנפחים בלונים בחצר. הקהילה כולה נפגשת לאירוע רב משתתפים בחדר האוכל בארגון **מערכת החינוך, פרויקט קהילתי נוסף**, לשמוח יחד. אירוע שמצביע על יכולתה של המערכת להגיב בגמישות בהתאם לשינויים בקהילה, להציע מענים קהילתיים חדשים.

מועדון בית קרפ עולה מדרגה - שלב א' של השיפוץ מתבצע בימים אלה. כבר רואים שזה יראה נפלא. שלב ב' - הרחבת המועדון מותנה במציאת אחראי על תפעול המועדון. פנו מספר חברי אגודה. בימים אלה נקבל החלטה ונוכל לצאת לדרך. מאמין שהמועדון, לאחר השיפוץ על שלביו, ייתן תשובה לצרכים קהילתיים ממוסדים ולא פורמאליים וכן לחברים שיבקשו לשכור המקום לצרכים פרטיים. שנהנה.

אנו נמצאים בשלב סופי של איתור מחליף זמני לעדי עם יציאתה המתוכננת לחופשת לידה. מאמין שנמצא הדרך להמשך פעילות ענפה ומהנה.

אנו עוסקים בקבלת החלטות לקראת אישור תכנית "**מתחם הפנאי**". לאחר אישור מתווה התכנית (כפי שפרטתי בעלון הקודם), עבר המתווה את אישור ועדת המתאר היישובית. מחכים לעדכונים נוספים ונוכל לצאת אל הציבור עם התכנית. ועד ההנהלה יישב שוב לקבל החלטות לאחר קבלת משוב מחברי האגודה ויציג את התכנית באסיפת "נוף אשדות".

הכוונה הכללית הינה ליצור מתווה שיאפשר לנו לנוע אל ביצוע בשלבים, ככל שנצליח לגייס משאבים לקידום רכיבי המתחם.

הגן הקהילתי הולך ונבנה ע"י ילדי החינוך החברתי.

מועצת קהילה

ברווחה

מפרוטוקול מועצת קהילה 4/15 מתאריך 25/2/15

אישור פרוטוקול 3/15
מאושר

ביצוע קהילה 2014

הוצגה מסגרת ביצוע תכנית התקציב של 2014. התקציב אושר. בוטאה ההערכה על עמידה בתקציב וביעדיו. יוצג באסיפה. הועלתה אמירה כי מידי שנה, יש לבחון את עומק הערבות ההדדית – ליבת השותפות שלנו- (מעבר לזו המחוייבת עפ"י תקנות הערבות ההדדית), בהתאם לסכום המוקצב מרווחי אגדה עפ"י מדרג השימושים, בהתאמה לגובה היטל האיזון ובהתאם להקצאה שהקיבוץ יכול להעביר מתקציבו השוטף.

ערעור חברים על גובה מס האיזון

היטל האיזון צבוע למימון הערבות ההדדית שהיא ליבת השותפות שלנו כקהילה. בניתוח שנעשה לתקציב הקהילה לגבי תוצאת הגבלת מס האיזון נמצא שהוא יקצץ בהכנסות הקהילה בכ-1000 ש"ח. סכום זה ניתן לספיגה. הסכום ירד בשנה זו מתקציב ההשקעות בקהילה. הוחלט – מאושרת הגבלת מס האיזון ל-1,000 ₪ החל מ-ינואר 2015.

רשמה: אתי. ערך: דורון

תביעות מחב' ביטוח 'דקלה'

לאחרונה חב' הביטוח שלנו (דקלה) בריאות מגן, מבקש מהחברים התובעים אותה, לצרף לתביעה – צילום צ'ק (פרטי) או את פרטי חשבון הבנק שיוכלו לעשות העברה בנקאית להחזר הכספי.

את ההסדר הזה עשו דרכי ושלח למשקי הקיבוצים, חב' ביטוח שלנו העובדת עם דקלה. רצוי יחד עם התביעה להחזר לצרף את פרטי חשבון הבנק וצילום צ'ק (אם יש).

תרומת דם

תתקיים אצלנו ביום ג' 17/3/15 מהשעה 16.00 עד 20.00 בחדר המוזיקה.

חברים, תושבים, בני י"ב, תושבי הרחבה ועוד... כולם מוזמנים לתרום דם.

מחכים לראותכם,

חג פורים שמח,

עדה חזן - רווחה

פרוטוקול ישיבת ועדת מתאר יישובית מיום 02/03/2015

- ועדת המתאר היישובית דנה בתוכנית מיקום הפרוגרמה של האדרי' ואישרה אותה. תוכנית מתחם הפנאי תוצג בפני הציבור לפני הבאתה לאשור אסיפת 'נוף אשדות'.

3) שכ' מערבית חדשה שנויים בתכנון מיקום הבתים החדשים.

- השכונה המערבית החדשה תוכננה (ממערב לשכ' התמרים) בזמנו לפי עקרונות התכנון של המגרשים והבתים בהרחבה, וכך הם מסומנים בתב"ע החדשה.

- זוהר יחיאלי (מרכזת צוות קליטה ובינוי השכונה החדשה) הציגה בפני הועדה סוגיה לפיה, יש משפחות צעירות שכבר נקלטו לחברות וכאלה המתעניינים להתקבל, המבקשים שנוי קונספט, דהיינו תכנון חלק מהבתים לפי סגנון הקיבוץ הותיק: חניה מרוכזת, בלי כביש חוצה בין הבתים.

- לאחר דיון ממושך בהצעה, החליטה ועדת המתאר היישובית לאשר את שינוי הקונספט התכנוני, וביקשה מצוות הקליטה לקבל סקיצה תכנונית מוצעת לשנוי זה.

4) דחיית סעיפים לישיבה הבאה

- בשל השעה המאוחרת נדחו הסעיפים: דו"ח על הנעשה בנוי. תוכנית שיקום תשתיות רב שנתית. לישיבה הבאה.

רשם: אורי ניב.
סגן והפיץ: משה אריאלי.

נוכחים: דורון, שאול, שרה'לה, דובי, אורי ניב, יוסי בן-פורת, אורי גלעד, משה, זוהר יחיאלי, עדי גל.

סדר היום:

1) גרייס הובר לוועדת מתאר יישובית.

גרייס הובר הנדסאית תכנון ובניה עובדת בא.ב. תכנון צמח גרה בהרחבה. הומלצה ע"י הנהלת נוף אשדות לחברות בוועדת המתאר היישובית.

תברי ועדת המתאר היישובית **מברכים את גרייס המצטרפת לצוות הועדה.**

2) הקמת מתחם פנאי באיזור מחנה מג"ב ובית קרפ.

- דורון מסר, שיוזמי הקמת מתחם הפנאי היו, נציגי משפחות צעירות מההרחבה והקבוץ, אשר פנו להנהלת נוף אשדות והציעו להקים את מתחם הפנאי כמקום מפגש חברתי לדיירי ההרחבה והקבוץ. הנהלת נוף אשדות אימצה בחום את הרעיון והחליטה לקדמו.

- מועצת הקהילה של הקבוץ אישרה את השימוש בשטח היעוד "נופש וספורט" - כ-25 דונם כמוגדר בתב"ע של הקיבוץ, אך אינו מתיר הקמת מבנים. גבולות מתחם הפנאי: מצפון-כביש הכניסה לקבוץ, ממערב-כביש הכניסה להרחבה, מדרום-בריכת השחייה, ממזרח-בית קרפ ומדרכת השילוב החדשה.

- נקבע צוות שריכוז את פרוגרמת רשימת הפעילויות, הצוות התקשר עם אדרי' נוף שמיקמה את הפעילויות, תוכניתה הוצגה בפני ועדה המתאר היישובית. הפרוגרמה כוללת: מדרכת שילוב (בוצע), שידרוג מגרש הכדור-סל, מגרש כדורגל, מתקני winner, מגרש כדור-עף, גינה קהילתית (חלקות לגידול), גן קהילתי לישיבה, גן שעשועים מוצל.

ברפת נטופה

סיכום 2014

חצי השנה הראשונה הייתה בעייתית מבחינת יחסי המחירים ובתקופה זו הפער בין התוכנית לביצוע בפועל היה גדול. הפער נבע מעלייה חדה במחירי המזונות הגסים ועידכון מחירי החלב שהתבצעו ברבעון השלישי. בחצי השני של 2014 סגרנו את הפער וסיימנו ברווח נקי זהה לתוכנית. בנוסף הגדלנו ב-2014 את העברת הרווחים לקיבוצים, למרות ההשקעות שביצענו ועדיין מבצעים. לכל קיבוץ העברנו 1,350,000 ₪.

נתונים מקצועיים

1. לראשונה חרגנו השנה בייצור חלב וייצרנו כ-200,000 ליטר יותר משנה שעברה. ב-2014 שיווקנו כ-840,000 ליטר יותר מ-2013.
2. תנובת חלב לפרה 11,350 ליטר (כ-600 ליטר יותר מאשתקד).
3. התעברות הפרות הייתה מצויינת.
4. רמת תמותה נמוכה מאד ביונקים.

עלינו להשתפר עדיין בתחומים:

- א. תמותה בהמלטה.
- ב. הקטנת יציאת פרות לשחיטת דחק.
- ג. הגדלת אחוז המוצקים בחלב.

תכנית 2015

בשל קנסות כבדים הניתנים לחריגת חלב בתורף נערכנו להעברת החלב לקיץ. על כן בחודשי החורף אנו באי-ביצוע ונשלים את החסר בקיץ, כך שמהחלב שנשווק נקבל מחיר גבוה יותר.

בצוות

הצוות יציב ומונה עובד אחד מקיבוץ גשר, ארבעה מבית רימון, ארבעה תאילנדים, שמונה "בני דודים" ואנוכי. מערכת היחסים טובה והעבודה זורמת...

כללי

- התחלנו בבניית סככה שתפחית לחץ בחולבות ובעגלות. כיום רמת הצפיפות גדולה ויש "מלחמות" על האבוס.
- סללנו דרך עוקפת בין השאר שתמנע ממשאיות זבל כניסה דרך הרפת.
- השנה אנו מתכננים העברת היונקים למבנה מסודר לקראת ביצוע ב-2016, ובכפוף להחלטת ההנהלה.
- בהזדמנות זו אני מבקש להודות למנש על תרומתו לרפת. הידע, התבונה וראיית המצב של מנש תרמה רבות לרפת. אני מקווה שמנש ימשיך ללוות ולתרום לנו מיכולתו.

חג שמח,

מוטי רחמים

משתתפים בצער יוסוף חטיב
במות אישתו – גסון

בית אשדות

משתתפים באבל משפ' ראובן
כהן
במות האח – דוד (ג'רי)
שלא תדעו עוד צער

בית אשדות

נוף אשדות

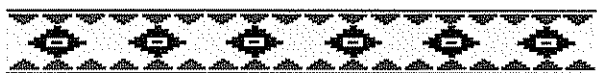

(ב אמצעות השימושים הפרטיים) והוצאות הכיבוד לסוגיו יהיו ע"ת המשתמש / המזמין.

רשם : גדי נחום.

ערך : דורון רוזנבלום.

אישור : ניב ליש.

כל-בו אשדות

- החל מיום ראשון 1.3.15 הכל-בו יהיה פתוח ברציפות מהשעה 7.00 ועד 19.00 בימים א-ה. אין שינוי בשעות הפתיחה בשישי ושבת.

- לתשומת לבכם - הפסקנו את אריזת הקפואים בכל-בו מכיוון שאריזת מזון זו אסורה ע"י משרד הבריאות. אנו פועלים כבר להשיג את כל המוצרים האלה באריזות יצרן במחירים סבירים, נפרסם בקרוב.

- ביום הבחירות 17.3.15 יום שבתון. הכל-בו יהיה פתוח מהשעה 07.00 ועד 12.00 בצהריים.

חג שמח!

ישי וצוות הכל-בו

מפרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 2/15

מתאריך 15/2/15

אישור פרוטוקול 1/15

מאושר.

הטמעת האתר בקרב משתמשי "נוף אשדות" ע"י אלדד יחיאלי

דווח על העבודה ההתנדבותית של אלדד לסייע לחברים מאותגרים טכנולוגית להצטרף לקהילנט.

מכרז למחליפה לרכזת תרבות בעת חופשת לידה

לתקופה של חצי שנה החל מ- 15/3/15 בהיקף של חצי משרה.

בהקשר זה הועלתה שאלת החיבור של הדור הצעיר באשדות לפיתוח הקהילתי.

בצוות האיתור יהיו חברים : אדמית פלג, גדי נחום- חברים בוועד הנהלה, סמדר- משי"א, דורון- מנהל קהילה.

דוח ביצוע 2014

הדוח מאושר.

מועדון בית קרפ

המועדון יהיה פתוח לתושבי הקהילה (לא לאנשים חיצוניים).

הוגשה הצעה ל שיפוץ שלב ב' - בהיקף של 72,560 ₪.

הוחלט - אושר לבצע את שלב ב' עפ"י התכנית שהוצעה בעלות של עד 80,000 ₪ בהמשך ישיר לשלב א'.

מקור כספי - בצ"מ, עודף משנת 2014, צמצום מס' פעילויות תרבות, חיסכון בשכר רכזת קהילתית לעת חופשת לידה (1/2 משרה).

האישור מותנה במינוי אדם שישמש אס/אב בית אחראית לתפעול ותחזוקת המועדון.

הועד נתן סמכות לאישור סופי (עמידה בהתנייה) לצוות תאום.

הוגדר כי הוצאות תפעול ואחזקת המועדון יהיו על " נוף אשדות" בחתירה לאיזון ורווח

במועצת חינוך

סיכום דיון מועצת חינוך 10/2/15

✓ ערבות הדדית - 6,000 ₪.

- סוכס לדחות למפגש הבא של המועצה את הדיון בפרוייקטים
- ☒ פרוייקט 'אורח חיים בריא'
- ☒ פרוייקט צביעת מקלטים/מבנים בשני היישובים.
- ☒ פרוייקט הטיפול במעבר בין היישובים.
- סוכס כי במסגרת דיון ההמשך תיבחן האפשרות להפנות את משאבי פרוייקט מסיבת סיום י"ב לפרוייקט אורח חיים בריא (לאור העובדה שקיומו של פרוייקט זה מוטל בספק).

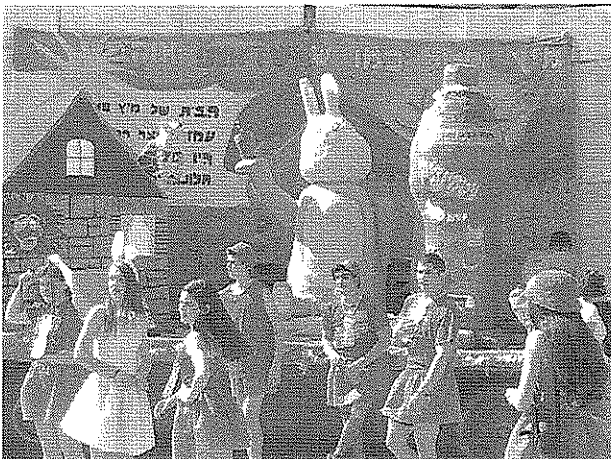
ד. הדיון הבא – 10 מרץ 2015.

ה. נושאים לדיון הבא

- השלמה בנושא פרוייקטים קהילתיים
- השלמה בנושא קביעת קדנציה למנהל המערכת (אם בכלל).

אמנון אביגדור

עגליודעת אשדות 2015 - מיץ פטל

נוכחים: מועצה – רותם אלטמן.

איחוד דורון רוזנבלום, ענבר אלטר, הילה ברקן.
מאוחד – שבתאי קופלמן, אורית כהן, אלון גלבוע.
מע' החינוך – גיא צליל, אדמית פלג.
יו"ר מועצת חינוך – אמנון אביגדור.

א. **אושרר פרוטוקול** דיון מועצת החינוך מתאריך 27 ינואר 2015.

ב. **רשת הגן הקיבוצי**

- הנושא הוצג בהרחבה ע"י רביד ממח' החינוך בתק"צ.
- סוכס על הצטרפות לרשת, במידת האפשר עוד במהלך שנה"ל הנוכחית (תשע"ה).
- סוכס כי ההצטרפות תהיה במתודת התקשרות דרך המועצה.
- רביד תבחן המשמעויות הכספיות לאור ההצטרפות בשלב מאוחר בתוך שנה"ל (עדכון ע"י אדמית).
- עלות הנושא תהיה מתוך תקציב 'אשדוטף' (חלק מהפעילויות המוכלות במסגרת ההצטרפות הוגדרו מראש בתקציב 'אשדוטף' כחלק מובנה מתכנית העבודה השנתית).
- אדמית תערוך ותכין דף הסבר לציבור בנושא 'רשת הגן הקיבוצי' ומשמעות ההצטרפות לרשת.

ג. **תכנית פרוייקטים קהילתיים**

- התכנית הוצגה על ידי גיא.
- התכנית בכללותה **אושרה**, בהתאם לפירו:

✓ חגים ומועדים - 7,000 ₪.

✓ המשך פיתוח ואחזקה גן קהילתי באיחוד - 15,000 ש"ח

✓ מסיבות סיום שנת מצוות - 12,000 ₪.

✓ מסיבת סיום י"ב 10,000 ₪.

✓ קורס מד"צים - 5,000 ₪.

צוות תרבות חיים מדווה

הגדרות:

יישוב - הכוונה לשטח ההרחבה ולשטח הקיבוץ.

תושבים - כולל כל מי שגר בהרחבה, ובדירות הקיבוץ.

מתוך שלל הנושאים והמפגעים שהובאו לוועדת "תרבות חיים", (נקיון החצר, רעש, השתלטות על מרחבים ציבוריים, כלבים, עברות תחבורה ועוד) החליטה הוועדה לעסוק בנושא מציל חיים - בעיות התחבורה.

המפגעים שעלו בוועדה:

1. **חניה** - רכבים חונים במקומות המסכנים הולכי רגל, בעיקר ילדים. ובמקומות שאינם מיועדים לחניה.

2. **נהיגה בקלות ראש** - הורים לוקחים את ילדיהם בכבישים הפנימיים של הישוב כשהם על הברכיים ולא חגורים (רק שני ק"מ, אז חבל על הזמן...).

3. **נהיגה לא זהירה** של רכבים בכבישים הפנימיים של היישוב במיוחד בשעות בהן נוסעים לגנים ולבית הספר - בבוקר, בסיום הלימודים ואחר הצהריים.

4. **גולפיות** שנוסעות על מדרכות.

5. **רכבים נוסעים על דשא**ם וגינות בתוך היישוב תוך סיכון הולכי רגל ורוכבי אופניים והרס הדשא והגינות.

הפתרונות שעלו לבעיות:

- **לבעיית החניה שלא במקום** - נכין פתקאות אותן נשים למי שחונה חניה המסכנת את הציבור. או למי שחונה בשטח ציבורי שאינו מיועד לחניה.

- **לציבור ההורים** - תתקיים הסברה בכל אמצעי התקשורת העומדים לרשותנו. ההסברה תהיה לאורך כל השנה.

- **לגבי נהיגה לא זהירה בכבישים הפנימיים** - אין לנו עדיין פתרון

רדיקלי. בשלב זה - ההסברה תהיה הדרך. ישנה הצעה להציב מצלמות גלויות.

- **לגבי הגולפיות** - בכוונתנו להוציא הנחייה בה יידרשו הגולפיות להתנהג כרכב, כלומר נסיעה רק על הכבישים.
- **יוצבו חמישה תמרורי אזהרה** במקומות שייקבעו.
- **אנו מבקשים מתנדבים** "נאמני תרבות חיים" שיעזרו לנו בשמירה על החלטות הוועדה.

צוות תרבות חיים - שאול אלטר, ברוריה שרון, דובי שושני, ישראל ברקאי, גינת סלומון, שרה בארי.

מזל טוב
ליפה ואיכה סוסן
להולדת הנכדה - אילן
מת ליליאר וסיפולת

מזל טוב
למיכלה דוד
לנישואי הנכדה מירב
מתת לה אירי וסופה
מזל טוב לסיפולת!

ארכיון אשדות יעקב איחוד – חדר האוכל שלנו

מבוא כללי על חדרי אוכל בקיבוצים:

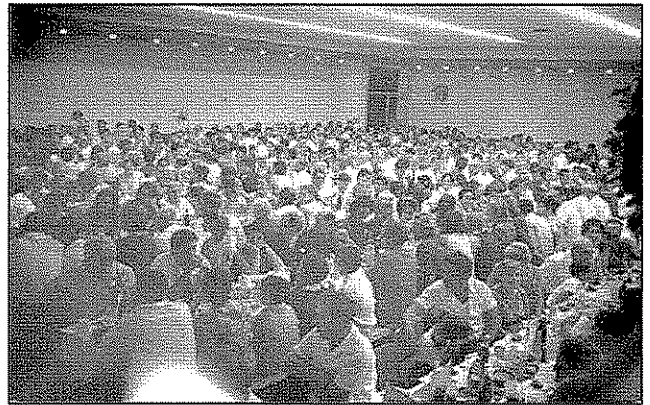
הקיבוצים הם ככל הנראה התופעה האדריכלית המיוחדת ביותר שצמחה בישראל, ולא רק מדובר באדריכלות של מבנים אלא (ואולי בעיקר) באדריכלות של הנוף הפתוח. בסדרת רשימות אני מבקש להאיר את המבנה המרכזי בכל המערכת של הקיבוץ: חדר האוכל.

לעומת מבני המגורים הפשוטים והקטנים, דאגה הקהילה לבנות את מבנה חדר האוכל, אולי כתחליף לבית הכנסת, כך שיהיה מבנה ציבור ייצוגי, גדול ומרשים. היות ומדובר היה בחברה חלוצית, הסגנון המודרניסטי המתאפיין בקווים נקיים וללא קישוטיים, נבחר לסגנון השליט בקיבוצים בכלל ובחדרי האוכל בפרט – הן בעיצוב החיצוני והן בעיצוב הפנימי. חדר האוכל ניצב בנקודה הבולטת במרכז הקיבוץ, הוא המבנה הגדול ביותר, מדשאה גדולה נפרסת למרגלותיו, הוא מורכב מגושי בניין פשוטים המאפשרים הרחבה ותוספת אגפים חלונות רחבים מאפשרים לסועדים בפנים לצפות על המדשאה ועל שדות הקיבוץ והנוף.

"חדר האוכל הוא העורק המרכזי של הנקודה הקיבוצית", כתב האדריכל שמואל מסטצ'קין (1908-2004), בוגר הבאוהאוס ובשעתו ראש המחלקה הטכנית של הקיבוץ המאוחד. "אין כאן לפנינו בית אוכל סתם. מכיוון שחדר האוכל מכנס בתוכו מספר רב של חברים, הרי הוא הופך ממילא למקום פגישה מרכזי המשמש מקום לשירות החברים, לקבלת ידיעות והוראות."

גם בנוגע למיקומו ביישוב יש לחדר האוכל מיקום קבוע וייחודי: "מקומו של חדר האוכל איפוא להיקבע באמצע הדרך בין בתי הדירה לאזור המשק, משום שלארוחת בוקר וצהריים מתכנסים לחדר האוכל מצד אזור המשק, ולארוחת ערב באים מצד בנייני

הארכיטקט וחוקר הישראלי, מיכאל יעקובסון, העלה לפני שבועיים כתבה בבלוג המשובח שלו הנקרא "חלון אחורי – ארכיטקטורה ואידיאולוגיה בדיסנילנד מקומי". מיכאל מרבה לחקור את

הארכיטקטורה של הקיבוצים. בעבר, מיכאל פרסם כתבה על בית קרפ ואף ערך ראיון אישי עם אריק קורן. מיכאל ואני היינו בקשר כמה שבועות לפני פרסום הכתבה ואף פגשתי אותו בבית אורי ורמי לרגל פתיחת התערוכה שהוא אצר בשם "עבודת צוות – אדריכלות". תערוכה זו תוצג עד ה-28 למרץ ומומלץ לבקר בה. ב-27 למרץ, יום שישי בשעה 10:00, מיכאל יקיים אירוע בבית אורי ורמי שנושאה יהיה "אדריכלות בעמק הירדן".

הכתבה של מיכאל עסקה בשלושה חדרי אוכל בשלושה קיבוצים. ניתן לקרוא את הכתבה המלאה בבלוג שלי: michaelarch.wordpress.com הדברים שאני מביא כאן עוסקים בחדר האוכל שלנו בלבד. הכתבה של מיכאל על חדר האוכל שלנו מלווה ב-28 תמונות של חדר האוכל בגלגוליו השונים. בכתבתו אפשר גם לראות תמונות של מגדל המים והאסם. מומלץ.

תודה ושבת שלום,

שואל ינאי

דבריו של מיכאל יעקובסון:

ארכיון אשדות - המשך...

השישי הוקם בעקבות הפילוג. היה זה צריף גרמני, שכמוהו ניתן למצוא עד היום (אם כי לא ביעודו המקורי) בקיבוצים רבים. בצמוד לחדר האוכל נבנה מטבח משוכלל, המשמש עד היום גם את חדר האוכל הנוכחי. מלחמת ההתשה וההפגזות מהם סבלו קיבוצי עמק הירדן, הביאו את מערכת הביטחון להשקיע במיגון מבני הציבור באזור. בחדר האוכל השישי נפל פגז שלא התפוצץ, אך הביא מיד להחלטה לבנות חדר אוכל שביעי וממוגן.

תכנון חדר האוכל החדש נמסר למחלקת התכנון של האיחוד והקיבוץ המאוחד, ושם היא הופקדה בידיו של משה חריף. המחלקה להתיישבות של סולל בונה בנתה את הבניין. הבנייה החלה עם חפירת היסודות בדצמבר 1969, עוד לפני שהתכניות היו שלימות וזאת בגלל הצורך הבהול בהקמת הבניין. בטקס הנחת אבן הפינה התכבד אברהם הרצפלד, ממייסדי תנועת "אחדות העבודה" (לימים מפא"י), בשפיכת כף המלט הראשונה. אחריו הוזמנו דור המייסדים ואחריהם ילדי בית הספר.

"אנו בונים בית זה, חזק יותר מקודמו, למען יעמוד בפני אש אויב הבאה אלינו מעבר לגבול, מהרי הגלעד" נאמר במגילת היסוד של בניין חדר האוכל. "כי טרם השלימו אויבינו, מדינות ערב שכנינו, עם קיומנו כעם חופשי בארצו ובמדינה ריבונית בין מדינות. לא נפלה ולא תיפול רוחנו. סימן הוא גם הבית, אשר אנו בראשית בניינו, לאמונתנו בעתיד

קיבוצנו במקום הזה ולעתיד עמנו המכנס פזוריו במדינתו, בארץ אבותינו. גם אם ארוכה הדרך לשלום, אנו תפילה ואמונה כי בוא יבוא."

תקרת וקירות הבניין נבנו מבטון והחלונות מזכוכית מחוסמת המסוגלת לעמוד גם בפני פגיעה של רסיסי פגז. בחזיתות צפון ודרום

המשך בעמוד הבא

הדירה" (מתוך מאמרו של מסטצ'קין "הערות אחדות לבנייה בקיבוץ", 1936).

יותר מ-500 חדרי אוכל נבנו בקיבוצים בישראל בין שנות ה-20 ועד לשנות ה-80 של המאה העשרים. ישנם כ-240 קיבוצים ולכל קיבוץ חדר אוכל, אך לרוב חדר האוכל נבנה בשנות השבעים לאחר שהחליף חדר אוכל או שניים ותיקים יותר, כאלה שכבר לא עמדו בעומס ונדרשו לפנות את מקומם לטובת בניין גדול ומשוכלל יותר. לא פעם חדרי האוכל הוותיקים היו יצירות אדריכליות שתכננו בכירי האדריכלים הישראלים (כמו אריה שרון, זאב רכטר וריכרד קאופמן), מבנים שכאמור נהרסו לטובת מצודות בטון. כפי שאפרט בהמשך, באשדות יעקב איחוד למשל, נבנו לא פחות מ-7 חדרי אוכל שונים, וכך הגעתי למספר 500.

חדר האוכל באשדות יעקב איחוד:

ב-1970 נחנך האגף הראשון של חדר האוכל החדש, אותו תכנן האדריכל "הטריי" משה (מוסה) חריף. תוך שנים ספורות הושלם הבניין כולו. הבניין החדש החליף צריף עץ שכמוהו ניתן היה למצוא בקיבוצים רבים, ולמעשה החדש סגר סדרה של שבעה מבנים ששימשו לאורך השנים כחדר אוכל.

חדר האוכל הראשון היה חושה ערבית על שפת נהר הירדן כשהמטבח היה תחת סככה סמוכה, גגון ללא קירות. חדר האוכל השני היה במבנה קטן הנמצא עד היום באתר גשר הישנה. עם מעבר הקבוצה למיקומה בדלהמיה הוקם צריף ועם קבלת תקציב נבנה בצמוד אליו חדר האוכל הרביעי שהיה גם הוא צריף עם גג פח. עם גידול מספר החברים נבנה חדר אוכל חמישי, במיקום זה של זה הנוכחי, צריף שהורכב מלוחות עץ מודולארים המצופים במזונית. הקיר המזרחי של המבנה ניתן היה לפירוק, בעיקר לצורך הרחבת המבנה באירועים מיוחדים כמו ליל הסדר בו השתתפו 2,000 סועדים (בקיבוץ גרו אז כ-1,200 נפשות). חדר האוכל

ארכיון אשדות - המשך...

היו שטענו שללא הסתלקותו המוקדמת, התנועה הקיבוצית לא היתה מדרדרת למשבר הקשה שפקד אותה שנים ספורות לאחר מכן והביאה לשינוי לא רצוי במבנה הקהילתי, התרבותי ובעיקר הכלכלי שלה.

"למיטב זכרוני, מוסה לא תכנן בנינים רבים. מלבד חדר האוכל באשדות יעקב. הוא תכנן את ההרחבה הראשונה של חדר האוכל בקיבוצו צרעה, שתכנונו המקורי היה של אריך ראש (את ההרחבה השניה, שבנייתה לא הסתיימה, תכנתי אני)", כותב לי האדריכל ויטוריו קורנלדי שעבד עם מוסה חריף. "מוסה היה אישיות רב-גונית ותוססת, בעל אינטליגנציה, חריפות וכושר עשייה מדהימים. בשהותו הקצרה במחלקה לתכנון (פרי יוזמתו לאחד את המחלקות של הקיבוץ המאוחד ושל אחד הקבוצות והקיבוצים) הוא ריכז את מדור תכנון הישובים. מעמדה זו הוא פעל לאיחוד התנועות, שהבשילה ביצירת התק"ם. בהמשך הוא היה למזכיר התנועה ואחר כך לחבר כנסת. לולא מותו הטרגי, אין לי ספק שהיה מגיע למעמד בכיר בממשלה".

"אני חושב שחדר האוכל באשדות יעקב מדגים קצת את עושר יצירתיותו: בניין נקי, פשוט ורציונלי, אבל ידידותי ולא בנאלי – כפי שהיו כל מעשיו. אני יכול לאמר בעונה כי יש לי בו איזה השתתפות קטנה, כי מוסה (המודע למגבלות מסוימות שנבעו מפעלתנותו המסועפת) היה מרבה להתייעץ איתי בענייני אדריכלות".

חדר האוכל פעיל ומגיש ארוחות במהלך השבוע. בסופי שבוע הוא אינו פעיל, והיות ובקרתי בקיבוץ רק בסופי שבוע אז לא הזדמן לי לבקר בו בפנים.

שתי תחנות נוספות שרצוי להתעכב עליהן בקיבוץ: מגדל המים שנבנה ב-1935 (שמגדל זהה נבנה גם בקיבוץ אפיקים השוכן מעברו

סוף בעמוד הבא

לא נקבעו חלונות, היות והיה זה כיוון הירי של הפגזים. חדר האוכל תוכנן להגשה עצמית, הכיל 600 סועדים בו זמנית, ובימי חג ניתן היה להגדיל את מספר הסועדים באמצעות הארכת השולחנות והצבתם בצורה שונה כך שיאכלו בו זמנית 840 סועדים.

עם חנוכת הבניין, פורסם בעלון הקיבוץ ראיון ארוך ומפורט עם אורי פלג שהיה מזכיר הקיבוץ (ואמן בפני עצמו):

ש: מה הכתיב את התכנון לחדר האוכל?

ת: יש לזכור, שהצורך לבנות חדר אוכל התעורר לא עקב זאת שהמבנה הקיים לא התאים לתפקידו, אלא משום שנפלה החלטה לבנות חדר אוכל הנותן הרגשת בטחון לנמצאים בו. מכאן הדרישה הראשונית (1) לקירות בטון הסוגרים על המבנה ככל האפשר. (2) הצורך לקשור למטבח הקיים הן מבחינת המקום והן בגובהו, כדי שרצפת חדר האוכל תהיינה על מפלס אחד עם המטבח (3) התייחסות לסביבה, לנוף והקשר לצירי התנועה במשק. (4) הצורך לבנות חדר אוכל בשלבים, כך שלא תהיינה הפרעות רציניות למקום האכילה. (5) הרצון לבנות מבנה נוח, תפקודי, יפה ולא יקר.

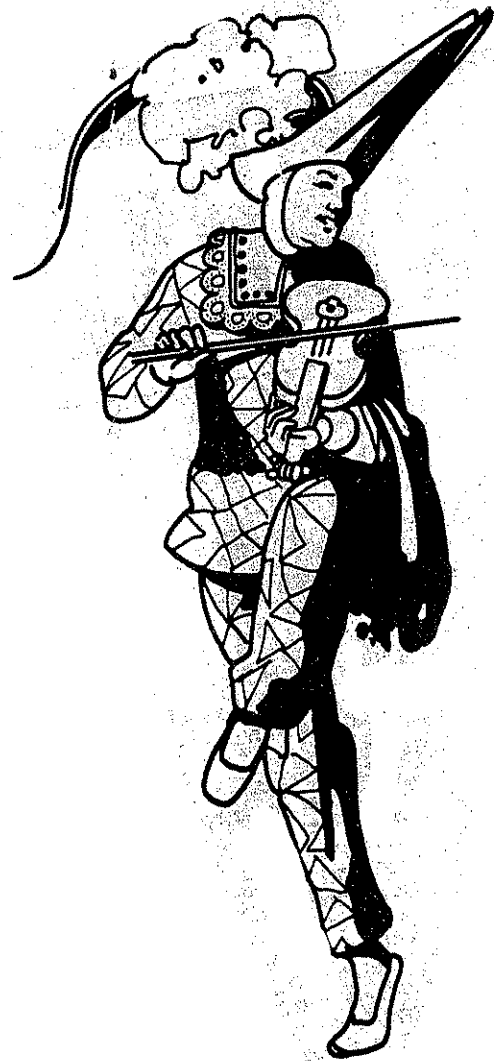
מוסה חריף ידוע יותר כדמות פוליטית מאשר אדריכל. הוא הצליח לאחד את התנועות הקיבוציות ולעמוד בראשן. ב-1969, בהיותו בן 36, הוא סיים את לימודי האדריכלות בטכניון, באותו מחזור עם אדריכלים כמו אורי בלומנטל, מיכאלה איתן, גדי הלר, אורי מילוסלבסקי, פרלה קאופמן, נורברטו קהן. פעילותו הפוליטית מנעה ממנו לתכנן מבנים משמעותיים וחדר האוכל באשדות יעקב איחוד הוא אחד הבודדים שתכנן. הוא נהרג בתאונת דרכים עם אשתו ובנו בצומת כברי ב-1982. הלווייתו התקיימה בקיבוץ צרעה שהיה חבר בו. שמעון פרס הספיד אותו: "מוסה היה דמות של 'אלי' – אל יאוש, אל חלד ואל טשטוש".

ארכיון אשדות - המשך...

בר נשמה – חודש מרץ

אורן	הניה	27.3.2007	כ"ו אדר א' תרצ"ח
ארליך	יעקב	22.3.1996	ב' ניסן תשנ"ו
אשנדורף	קלרה	21.3.1985	כ"ח אדר תשמ"ה
בורכרט	שושנה	21.3.1998	כ"ג אדר תשנ"ח
בק	רחל	15.3.2012	כ"א אדר תשע"ב
בראזני	דוד	16.3.1948	ה' אדר ב' תש"ח
ברזילי	יצחק	13.3.1985	כ' אדר תשמ"ה
ברזילי	בלומה	4.3.1995	ב' אדר ב' תשנ"ה
הורנשטין	בתיה	25.3.1969	ו' בניסן תשכ"ט
הירשהויט	מרים	4.3.1965	ל' אדר א' תשכ"ה
ויכה	אליהו	6.3.2000	כ"ט אדר א' תש"ס
ויסבליט	זלמן	11.3.1998	י"ג אדר תשנ"ח
ויסברג	יהודה	5.5.1948	כ"ז בניסן תש"ח
וסרמן	משה	16.3.1984	כ"ט סיון תשכ"ז
וקנין	מתן	5.3.1996	י"ד אדר תשנ"ו
וקנין	חנה	7.3.2012	י"ג אדר תשע"ב
זקצר	בלה	27.3.1995	כ"ה אדר ב' תשנ"ה
לוי	חנה	22.3.1984	י"ט אדר ב' תשמ"ד
לוריא	יפה	14.3.1992	ט' אדר ב' תשנ"ב
לוריא	קיסיה	6.3.1973	ב' אדר ב' תשל"ג
לרנר	טובה	17.3.1970	ט' אדר ב' תשל"ל
מאור	יהודית	25.3.1978	ט"ז אדר ב' תשל"ח
מוסט	יוסף	14.3.2000	ז' אדר ב' תש"ס
ניב	חנוך	17.3.1983	ג' ניסן תשמ"ג
סבריזנסקי	שושנה	4.3.1957	ג' ניסן תשי"ז
סגל	רחל	23.3.2013	י"ב ניסן תשע"ג
ענבי	חגי	14.3.1968	י"ד אדר תשכ"ח
ענבי	יעקב	12.3.1973	ח' אדר ב' תשל"ג
פונדק	ישעיהו	29.3.2000	כ"ב אדר ב' תש"ס
פרצ'יק	נילי	24.3.1943	י"ז אדר ב' תש"ג
קלינבורד	משה	26.3.1997	י"ז אדר ב' תשנ"ז
רודניק	דוד	16.3.1993	כ"ג אדר תשנ"ג
רימלנד	מרים	11.3.1986	ל' אדר א' תשמ"ו
שחורי	רן	14.3.1953	כ"ז באדר ה' תשי"ג
שניפר	שמעון	21.3.1973	י"ז אדר ב' תשל"ג
שקד	רפאל	3.3.1979	ד' אדר תשל"ט
שרון	שמעון	21.03.1995	כ' אדר ב' תשנ"ה

השני של הכביש) ומגדל האסס שנבנה ב- 1941 (ומגדל דומה לו יש בקיבוץ כפר מנחם).

פרטים על אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד

ויטנאם מארחת את עורכי עלון אשדות

רשמי מסע

צילום – עמוס גל

• כדי לבסס את מאבקם חסר הפשרות בפולש, והיו כמה כאלה במהלך ההיסטוריה שלה, השתמשו הוויטנאמים בכלא הואה שזכה לכינוי "הילטון האנוי" שם נחקרו שבויים, בעיקר אמריקנים. העינויים הוצגו מאוחר יותר בסרט ההוליוודי "הילטון האנוי". הוויטנאמים, עם נחוש וגאה שמרד בצרפתים, ומאוחר יותר ניהל מלחמת גרילה מול צבא ארה"ב, לא מתכחש לעברו, וגם אם נעשו מעשים אכזריים כנגד כוחות אויב, ונעשו כאלה, הרי שהמטרה לדידם, קידשה את האמצעים.

• בירת וייטנאם האנוי, היא עיר צעירה במונחים מודרניים. תיים בה כ-8 מיליון בני אדם שמתניידים על גבי חמישה מיליון כלי רכב דו גלגליים, רובם תוצרת יפאן שמשרתים אוכלוסיה מגיל אפס ועד מאה. ריבוי הדו גלגליים, שמספרם גבוה לאין שעור ממספר המכוניות, מפחית אמנם את עומס התנועה ברחובות ומאפשר מעבר קל, נוח ומהיר מנקודה לנקודה; מאידך, זיהום האויר שיוצרים אותם טוסטוסים חסרי מנוח, שאינם מעניקים זכות קדימה להולכי רגל, אפילו במעברי חציה, מדרדר את איכות האויר בעיר לרמה בלתי נסבלת, בעיקר עבור תיירים שאינם מורגלים. הנהיגה ברכב דו גלגלי בתנועה הצפופה של הנוי או סייגון, מצריכה מיומנות טכנית, כושר ריכוז גבוה ויכולת אילתור, שאם לא כן עלולות להתרחש תאונות שרשרת. בפועל, מספר התאונות בהן מעורבים דו גלגליים (על פי שיפוטנו) קטן ביותר, ורובם המכריע מגיעים ליעדם בביטחה וללא מורא.

• אזרח מקומי גילה את אוזני באנגלית קלוקלת, שאלמלא נוכחותם של אותם דו גלגליים (שמשמשים לעת מצוא כרכב משפחתי וגם כמובילים יעילים של מטענים לסוגיהם (אפילו עצי חג), היתה העיר דחוקת התשתיות נסתמת מיד והופכת פקק תנועה אחד גדול. ומה בנוגע לחוקי התנועה? האם מישחו בכלל מציית להם? נראה שאם ישנם חוקים, וכנראה שיש, אז במקרה הטוב

המשך בעמוד הבא

• הרפובליקה הסוציאליסטית של וייטנאם היא מדינה בדרום-מזרח אסיה אשר גובלת ברפובליקה העממית של סין בצפון, בלאוס ובקמבודיה במערב, ובמפרץ טונקין במזרח ובדרום. הרפובליקה במתכונתה הנוכחית קיימת משנת 1976, לאחר תום מלחמת וייטנאם וכיבושה של דרום וייטנאם על ידי צפון וייטנאם. אוכלוסיית וייטנאם מונה למעלה מ-90 מיליון בני אדם.

• חברת התעופה האוובקית זכתה בכבוד 'מפוקפקי להוביל 'בחפץ לבי חבורה מלוכדת שגרעינה הקשה הם יוצאי פלסייר חטיבה 80 וכן שלושה אשדותים (אירית, עמוס והחתום מטה) מגמת פנינו וייטנאם ואחר כך קמבודיה. יהודה חפץ, ספורטאי בעל עבר מפואר (כדורעף) והיום מדריך טיולים לחו"ל בקבוצות קטנות (בניגוד לרוב הכלכלנים מאמין ביתרון לקוטן), מקבל את פנינו בנתבי"ג אחרי ששב ימים אחדים קודם מטיול אותו הדרך בגאורגיה. נחסוך מכם את פרק הטיסות, המעניין כשלעצמו, וננחת ישר במואוזילאום של האנוי הנושא את שמו של הוד מעלתו הו צ'י מין - המנהיג הנערץ, שלא זכה לראות את חלומו לאיחוד וייטנאם תחת שלטון קומוניסטי מתגשם. טרם מותו ציווה הו צ'י מין שיישרפו את גופתו ואפרה ייקבר בראש שלוש גבעות, אלא שצוואתו לא קויימה, ולאחר מותו נחנטה גופתו והיא מוצגת במאוזוליאום. אולי בשל המרת צוואתו, גופת המנהיג הבלתי מעורער לא עמדה במבחן הזמן, ולכן הוזמן העתק תואם במדאם טוסו בפריז.

ויטנאם מארחת את עורכי עלון אשדות

רשמי מסע

משם יורדים רגלית לעבר מפל הכסף ומתפעמים מיופיו הנדיר.

- השוק של באקה מספק חוויה יוצאת דופן- בגדים בכל המידות והצבעים לצד בעלי חיים שחרותם ניטלה, ומשמשים תומר גלם לתעשיית הבשר המקומית. צרחתיו הגוססות של חזיר, שרגליו נכפתות בכבלים, מתקבלת באדישות על ידי העוברים והשבים, ומאששת מהותו של מאבק קיומי, בו כדי שהאחד יחיה, מישהו אחר צריך למות. אלה כללי המשחק. לאחר שראית כיצד מתייחסים המקומיים לכלבים, חזירים וגימוסים, נקל להבין את יחסו הנוקשה של המשטר הוויטנאמי לאסירים פוליטיים. תוך כדי סיפוק סקרנותנו המערבית, אנו למדים פרק בהילכות שוק ומגלים שהוויטנאמים עם גמיש. הכיצד? ככל שתתרחק ממוקד המכירה, תגלה שהמחיר, הנקוב בדולרים אמריקניים, מאבד לפחות שני שלישי מערכו, ובסיום הדיל כולם מרוצים, לוחצים ידיים ועושים יסלפי משותף.

- סוף סוף מגיעים לסאפה - עיירת תיירות יחודית בעולם הממוקמת מעל העננים. רבים מתוך עשרת אלפי תושבי העיירה, הם בני מיעוטים המזכירים שבטי צוענים. מסך הערפל, שרק הולך ומתעבה, לא עוצר בעדנו מלרדת לכיוון 'לאו ציאן' כאשר צבא של נערות צבעוניות משלל שבטים, שעל גבן סלי מרכולת, מטריות ותינוקות, נע בעקבותינו בלא לאות בתקווה לפדיון יומי סביר. נוף הטרסות המרשים, הנהר הזורם לרגלי ההרים וילדה בת חמש, הנושאת את אחיה על הגב, הם מחזה סוריאליסטי, שלא מותיר עין אחת אדישה.

- בין כפרי המיעוטים של אזור סאפא, בולט ישוב ציורי הקרוי קאט קאט, אליו מוליכות שש מאות וחמש עשרה מדרגות, שחושפות נופי מים מרהיבים. מה תבל שאזור כה יפה וייחודי מאבד מהאותנטיות

המשך בעמוד הבא

מדובר בהמלצה, ובפועל איש הישר בעיניו יעשה; אך כמו בכל כלל, יש גם יוצא מן הכלל: רכב ציבורי בדרך בין עירונית אינו רשאי לנסוע במהירות העולה על 70 קמ"ש, גם אם מדובר באוטוסטרדה. שוטר שתופס רכב ציבורי הנוסע מעל המהירות המותרת, גובה ממנו בו במקום, ובמזומן, קנס בגובה רבע משכורת חודשית (ההולך על פי השמועה לכיסו של השוטר). במידה ואין ברשות הנהג די מזומנים לשלם את הקנס- יעוכב הרכב הציבורי על נוסעיו לזמן בלתי מוגבל.

- לרגל שנת ה-1000 להיווסדה, בנו פרנסי העיר האנוי חומת פסיפס דקורטיבית, המשתרעת על פני קילומטרים ארוכים ומשווה לרחובות העיר מראה יצוגי וססגוני. הוסף לכך את העובדה שהעיר מתקשטת כמיטב המסורת, לרגל ראש השנה הסיני- וויטנאמי וקיבלת חגיגה של צבעים אורות וריקודים הנמשכת שלושה ימים ולילות רצופים, במהלכם מושבתת העיר כמעט לחלוטין. בימים כאלה, כך יגיד לך כל סוכן תיירות, מומלץ שלא לשהות בבתי מלון משום שממילא איש לא ישרת אותך.

- להיות בוויטנאם ולא לראות את שכנתה- סין, כמעט שלא יעלה על הדעת, ולכן הצפנו עד לוקאי, שם עשינו את הלילה על גדת הנהר האדום, מטרים אחדים מגבול סין, וגם טעמנו מסעדה משעממת שלא תיזכר כחוייה קולינרית. בלוקאי, דרכה עוברים תיירים העושים דרכם צפונה לסאפה, חיים מיליון איש. אנחנו בחרנו להתאכסן במלון 'סאפאלי' וליהנות WI FII חופשי.

- אנו מגיעים לרמה הצפונית של ויאטנם הממוקמת 1500 מטר מעל פני הים, ולאחר התארגנות יוצאים צפונה לעבר מפלי הכסף ואל מעבר הרים הקרוי 'שער השמיים'. האוטובוסים המטפסים בקושי, מאפשרים מבט לעבר היערות שבצידי הדרך ההופכים סבוכים ופתלתלים. ככל שמתקדמים, האזור מתכסה ערפילים שמוסיפים נופך מיוחד, ואנו מוצאים עצמנו בתוך גוש עננים אינסופי שלא מותיר אלא לדמיין כמה יפה נראה המקום ביום בהיר.

ויטנאם מארחת את עורכי עלון אשדות

רשמי מסע

במשוטים בעזרת הרגליים. כאקט של סולידריות, ולאחר שהבנו כמה קשה היא מלאכת החתירה, אנו משתדלים לעזור לשייטת הנחמדה הישובה מאחור, כל עוד כוחותינו הדלים עומדים לרשותנו.

הלונג ביי- חלום בלב האוקיינוס

- למחרת, אנו שבים ונוסעים לאתר השיט המפורסם ב"הלונג ביי". הלונג ביי הוא אתר התיירות המרכזי של צפון וייטנאם ונחשב לאחד משבעת פלאי עולם הטבע. זהו אזור בו פוזורים מאות רבות של איים בגדלים שונים, שמעניקים לו מראה ציורי ויפהפה. מדהים לראות כיצד צומחים להם משום מקום צוקי ענק משווננים המצטבעים היטב בבוהק השמש.

- לעת ערב אנו פוקדים את שוק הפרחים הסואן בהאנוי, הפתוח בכל שעות היממה לרגל החג. מאות מינים של פרחים מכל סוג וצבע מבלבלים את העין, וכל וייטנאמי שמכבד עצמו יצא משם כשמרכולתו בידו, כדי לקשט את ביתו ואת כלי רכבו הדו גלגלי.

- הגענו ליום ו' שהוא יומנו האחרון בווייטנאם הצפונית, הקרירה והממוזגת. זו חוויה יוצאת דופן לראות מדינה שהייתה פעם די אלמונית והפכה בעשורים האחרונים ליעד מועדף לתיירים מערביים (וגם סינים) אשר מוצאים בה כר פורה, הממוזג עבר קולוניאלי עם קידמה והתפתחות טכנולוגית מואצת למדי. הוייטנאמי הממוצע, אם אפשר לאפיין כזה, חי את חיו בניחותא, ללא תחושת דאגה וללא שאיפות. רובם חקלאים קשי-יום, שלא יצאו מעולם את גבולות המחוז ורק בודדים מהם יזכו לטוס לארץ ניכר או ללמוד מקצוע נחשק. מכאן אנו טסים מרחק שעתיים לסייגון או בשמה הרשמי הו צ'י מין סיטי כדי לחוות קיץ אמיתי, ועל כך- אם תרצו- בעלון הבא.

אבנרון

שלו והופך בהדרגה לממוסחר. אנו זוכים לביקור בבית טיפוסי של משפחה שחיה בצריף רעוע, מוקף באדמה בוצית אך שמחה בחלקה.

- החזרה להאנוי, המתמרקת לקראת ראש השנה, עומד בסימן אוכל, ולא עוד ארוחה סתמית, עם או בלי צ'ופסטיקס, אלא משהו אחר לגמרי. מחוז חפצנו הפעם היא מסעדה רבת מוניטין העונה לשם "סן טאי הו", שהבופה שלה משתרע על עשרות מטרים רבועים. לך תמצא בו את השרימפסים והיכן מסתתרים הקלאמריס והצדפות אנינות החיך. האוכל המקומי לא תוכן עבור קיבות מערביות, ולכן צמתונים, לא כל שכן טבעונים, חשים אי נוחות מסויימת עד כדי חוסר אונים, בבקשם למצוא תחליפים הולמים (טעמו של הטופו המקומי דוחה במיוחד). גם לחלק מאנני הבשר יש בעיה הילכתית עם 'בקר מקומי נמוך' שמלווה אותנו החל מארוחת הבוקר ועד עמוק אל תוך נשפי הלילה, בסופו של עוד יום ארוך- מד שביעות הרצון נותר בערכים חיוביים ואפשר לתכנן את יום המחר עם הרבה חיוך ולצון.

- אור ליום ד' אנו בדרך לשיט מהנה במקום הנקרא "נן בין". הנסיעה איטית מאד לנוכח הגבלות מהירות בלתי סבירות בעליל. בדרך לאתר השיט עוצרים בתחנת ריענון שמשמשת, בעידוד הממשלה, בית יוצר למלאכות ריקמה עבור ילדים ומבוגרים (כחצי מיליון במספר) שסובלים מנכויות שונות שהן תוצר ישיר של שימוש בגז עצבים במהלך מלחמת ווייטנאם. היצירות מרהיבות עין ביופיין והזרזים שבין הרוקמים יסיימו עבודה אחת בתוך חודש ימים.

- עוזבים את סאפה המתבהרת, ובדרכנו להנוי עוצרים במעגן סירות קטנות, המובילות אותנו אל נקרות חצובות בסלע. לראות את המשיטה - צעירה מקומית- חותרת במשך שעתיים עם חיוך על השפתיים, זה ממש לא מובן מאליו, וכשאנו מתכופפים לשמור על הראש, היא נוהגת

יעקב חלק ז"ל

אותך, ולמרות שבשנותיך האחרונות כבר לא חיית באשדות, אך זכרת לבקר אותנו בחג ה-90 וכמובן לפקוד את ביתה של שפרה גיסתך שקברה את אחיינך הצעיר יהודה שנהרג ממוקש במלחמת ההתשה.

יעקב, תהא נשמתך צרורה בצרור החיים וכל עוד זיכרונו עמנו.

בשם חברי אשדות יעקב אחוד
עמליה דיין בת-ארי

בהירות 2015 - אז והיום

ארכיון המרכז המאוחד
תחילת 18
מס' 4

אלן ד"ר א. מאיר
משרד האוצר

נמסר לי היום כי האגף התקשוב לרישום וציוד
דירג משרד אשר בעיר העתיקה, המיועדת לי, חוגג
המסבום שנראה לי סביר, אבקשך, איפוא, לעכוד מחדש,
בשעה עם ארביטקט הדירה, תקציב קטן יותר, תוך
שימוש מירבי ברהיטים וציוד מדירותי במערב ירושלים
ככל שהם מתאימים לאופי הארכיטקטוני של הדירה
המועצה.

יגאל אלון

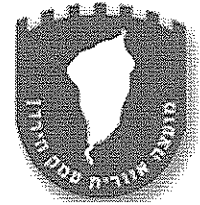
יעקב נולד בדמשק-שבסוריה. כילד שלישי מבין ששה ילדים. יעקב היה ילד חכם ומוכשר מאוד ובבית-הספר בדמשק הוקפץ מכתה לכתה.

בהיותו בן 12 הוחלט במשפחתו שיעקב יוברח לארץ-ישראל אשר תחת שלטון המנדט הבריטי. ב-1943 מגיע יעקב לחיפה, ויוסף, אחיו הגדול מביא אותו לקבוץ אשדות יעקב, שם הוא נקלט במהרה ולומד בהצטיינות. אחד מחבריו, יוסף בן-סעדיה, שהיה אז ב"מחלקה הערבית" של הפלמ"ח, מגייס אותו למחלקה המיוחדת וכך המשיך לשרת בצבא הקבע והיה גם מפקד "מחנה עמוס".

מאוחר יותר הכיר את שרה ונשא אותה לאישה ונולדו 3 בנים: אורי, אודי ונועם. תוך כדי בניית משפחתו בירושלים, הוא עובד קשה ולומד בלילות ראיית חשבון ומס-הכנסה. לאחר גירושו מאם בניו, מחליט יוסף לעבור עם בניו לאשדות יעקב. אחרי שנועם צעיר בניו נפצע קשות, הוא הכיר ונשא לאישה את אסתרקה האחות מדגניה, שתבוא עימו לאשדות, וביחד עם יעקב תשקיע את מיטב מרצה וכוונותיה הטובות בבנייה ושיקום המשפחה.

באשדות תופס יעקב מקום חשוב וחיוני בהנהלת החשבונות והגזברות. גם במועצה האזורית תרם יעקב את כישוריו כחשב המפעלים, גם של אגודת המים ושוב גזברות. בהמשך נקרא אל המחלקה המשפטית של התק"מ כדי לעזור ברוב תבונתו וידיעותיו הרבות להציל את המצב בעקבות משבר המניות. לאחר מספר שנים החליט יעקב לבנות את חיוו מחוץ למסגרת הקיבוצית ובנה את ביתו בכפר-תבור. על-יד ביתו נטע בוסתן עצי פרי והשקיע בו את אהבה גדולה והיה שמח מאוד בחלקו.

ביתו היה המרכז לו ולבנים והיה קשור לכל שבעת הנכדים שהביאו לו בניו אורי ואודי. יעקב היה אדם מיוחד במינו: נדיר, צנוע, חכם וישר-לב. אנתנו באשדות יעקב נזכור

מה במועצה

אגודת המים, הוועדה החקלאית והמשקים. מרכז מטעם המועצה-רון יצחקי.

אגף קהילה

תרבות הפנאי של בני הנוער - בדגש על התנהגויות מסוכנות הרצאה בנושא המיועדת להורים התקיימה ב"מרכז עידן" בבית "יד לבנים" ב-14.12 בהשתתפות עשרות הורים. מרצה-עו"ס אורי אילני. הפקה משותפת של אגף קהילה וחינוך. בריכוז קרני ריימר-צרי, רותם אלטמן ושני ארז.

"פסיעות ראשונות" עם העולים - בהדרכת צוות מקיבוץ רביד התקיימה ב-5.12. הפקה - רונית איתן.

כנס עו"סים מקצועי - צוות העו"סיות במועצה השתתפו בכנס בת"א במסגרתו הציגה עו"ס מיכל שרון מהמחלקה לשירותים חברתיים במועצה את עבודת הדוקטורט שלה "פנטזיית הצלה אצל מטפלים".

סיירת הורים - ערב למצטרפים החדשים התקיים בחודש שעבר במסגרתו נערך סיור במוקדי הבילוי של הנוער הפקה-קרני ריימר-צרי.

חנוכה לעולים - באולם המועצה ב-18.12 בהנחיית שלומית חפץ הפקה - רונית איתן. צמיחה דמוגרפית-מפגש עם עו"ד מיכי דרורי מהתק"צ ב-28.12 בנושא שיוך. הפקה - רונית איתן

יום עיון בנושא: תופעות האלימות החברתית והתנהגויות סיכון בקרב בילדים ונוער- מיועד למנהלי מערכות חינוך, למדריכי אי-י"ב יכלול הצגה ומפגש עם היוצרות-רות גנאל. הפקה משותפת של קרני ריימר צרי מנהלת המחלקה למניעת סמים ואלכוהול ו"מציל"ה" ורותם אלטמן מנהלת "מרכז עידן".

אירועים בספריה האזורית - "אין דרקון בלי יש" - הצגת ילדים בספריה האזורית ב-15.1 לאחר ההצגה תתקיים סדנא לילדים והורים להכנת בובות אצבעות. מרכזת - שני ארז.

סוף בעמוד הבא

‡ משולחנו של ראש המועצה

הישג למועצה אזורית עמק הירדן זוכה בדגל היופי - זוכה יחידה בארץ בקטגוריות מועצות אזוריות, זכייה של 10 שנים ברציפות ב-5 כוכבי יופי במסגרת תחרות של המועצה לישראל יפה, השתתפו בטקס ב-18.11 ראש המועצה-יוסי ורדי, המנכ"ל-דודו פרץ, מנהל אגף שפ"ע-רענן סרי.

השקת שתי מרפאות קופ"ח - בפוריה כפר עבודה ובפוריה נווה עובד. האירוע התקיים ב-30.11 בהשתתפות ראש המועצה-יוסי ורדי, המנכ"ל-דודו פרץ, מנהלת אגף קהילה-איריס שובל, מנהל מחוז צפון בקופ"ח-יורם סגל, הרב שלמה זידי ובהשתתפות יו"ר הוועד בכפר עבודה-רענן סרי ובנוה עובד-דודו רחמן פור ותושבים.

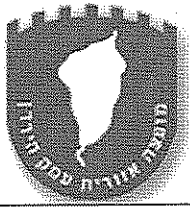
"עכשיו הזמן לאהבה" - מופע משותף למרכז למוסיקה, מחול ותיאטרון "אגם" של "מרכז עידן". המופע בהשתתפות כ-100 ילדים ובני נוער, באולם בן ציון בכנרת יכלול שתי הופעות ב-13.1.15 בבוקר לכיתות ז'-ח' ובערב במעמד ראש המועצה - יוסי ורדי ועפרה פייקוב למשפחות ולציבור. הפקה-אגף חינוך נוער וספורט בשיתוף אגף קהילה. יעל שדה, רותם אלטמן, רבקי אלגד והמפיקה הראשית - נירה ספיר פינסקי.

‡ אגף לפיתוח כלכלי-תיירות

פסטיבל טעם כנרת ה-10 - עמד בסימן טעם השלום לציון 20 שנה לשלום עם ירדן. התקיים ב-16-27.12 בחנוכה ובסופ"ש. הופק ע"י האגף לפיתוח כלכלי בניהולו של מאורי ישראלי, אחראי מטעם המועצה-עילום אביגדורי. מפיקת הפסטיבל-לימור רגב.

קורס השקיה ומערכות מים - מיועד לעוסקים בהשקיה ובנוי בקיבוצים ובמושבים. 10 מפגשים החל מ-5.1 בצמת ניסיונות בהדרכת חן לוריא. מרכז-רון יצחקי.

עבודות שימור קרקע בסירין- בהיקף של 350,000 ₪. ביצוע רשות ניקוז ירדן דרומי ובהשתתפות כספית של משרד החקלאות,

מה במועצה - סוף

“פסיעות ראשונות” עם מדריכי א'-ו' – יום
גיבוש בנושא: מורשת עמק הירדן בהדרכת
הצוות מרביד. הפקה-יעל מייזלס.
“נופלים ברשת” - יום עיון למדריכי א'-יב'
ומנהלי מערכות חינוך. פעילות משותפת אגף
חינוך ואגף קהילה. הפקה-קרני ריימר צרי
ורותם אלטמן.

“הגבולות הבלתי נראים - הצגה לילדי
הגנים בנושא: התנהגויות מסכנות. הפעילות
ממומנת ע"י המחלקה למניעת סמים
ואלכוהול בניהולה של קרני ריימר-צרי.
הפקת הפעילות - צביה בהלול רכות הגיל
הרך.

סיורים מודרכים לילדי הגנים בגלריה של
ליאו רוט באפיקים - במהלך דצמבר-ינואר
ביקרו ויבקרו ילדי הגנים בגלריה ובחדר
העבודה בהדרכת נטע ד. הפקה-צביה בהלול.
כנס “יאיר שפירא” - בנות יי-ב מהמרכז
למחול השתתפו בכנס בעמק המעינות
שהתקיים זו השנה ה-39 לזכרו של יאיר
שפירא לוחם ורקדן. ביצירה של גלית ארד.
ארגון-מנהלת המרכז למחול - רבקי אלגד.

עידן הלמן – דוברת המועצה

בתרבות

יום האישה 20.03.2015

פעילות אינטראקטיבית חווייתית ברחובות
זכרון המשלבת בתוכה את הנשים בהיסטוריה
וסיפורים מקומיים.

לאחר מכן ניסע לאכול ארוחת צהריים
במסעדת הבית בעין חוד ונשמע את סיפורה
המעניין של המשפחה.

8:00 קפה וכיבוד קל במועדון בית קרפ

8:30 יציאה מאשדות חזרה משוערת 16:00

מחיר למשתתפת 75 ש"ח כולל פעילות,
אוכל ונסיעות

הרשמה עד ליום חמישי 12.3.15

‡ עמותת המייסדים:

קבוצות ביבליותרפיה – שתי קבוצות חדשות
נפתחו במרכז היום. אחת, בהדרכת מיכל
כהן השנייה לניצולי שואה עם איילת הלמן
ועו"ס תיקי נווה.

מפגש מקהלות - מקהלת “ביתנו” אירחה
במרכז היום מקהלת גמלאים מגבעתיים.

“מגשר לאשדותיים” - 90 שנה – אנשי מרכז
היום ביקרו במוזיאון בית אורי ורמי
באשדות מאוחד בהדרכת רותי שדמון. ונהנו
מתערוכה של בני וחברי אשדות לדורותיהם.
תערוכה חדשה במרכז היום - יצירות של
ראובן בן אלון מאשדות יעקב מאוחד.

מסיבת חנוכה לוותיקי עמק הירדן -
התקיימה בהסעדה באפיקים ב-17.12.
בהשתתפות ראש המועצה-יוסי ורדי,
מנהלת אגף קהילה - איריס שובל והרב
דידי. בתוכנית: שירה בציבור עם גבי ברלין.

‡ אגף חינוך נוער וספורט

ליגת מאמאנט כדורשת נשים בחסות צמח
תערוכות – החלה עונה חדשה, עונה שלישית.
בתחילת המשחקים בירך מנכ"ל צמח
תערוכות - מריו טינסקי. לראשונה 10
קבוצות מעל 120 שחקניות.

השקת ספריה בית ספרית ב"מול גלעד" -
האירוע התקיים ב-1.12 בהשתתפות תלמידי
א'-ו', ראש המועצה - יוסי ורדי שבירך,
מנהלת אגף חינוך - עפרה פייקוב, מנהל
האגף - ערן שגיא.

השתלמויות לסייעות בגנים - החלה בדצמבר
בהמשך עשרה מפגשים בהנחיה של ד"ר
מירב חן ומנהלת הגיל הרך - צביה בהלול
בנושא: הילד המאוותר.

מפעילויות סל תרבות - הצגה לכיתות ג'-ד'
7.1, מופע אמנויות אגף חינוך לכיתות ז'-ח'
13.1, מפגש מוסיקלי לכיתות א'-ב' 14.1
נסיעה למשכן האופרה עם תלמידי בית ירח -
18.1, הצגה לכיתות ז'-ח' 20.1, מפגש
מוסיקלי לכיתות א'-ב' 28.1. הפקה-נירה
ספיר פינסקי.

מי ומה באשדות

עסוקים בצפיה בערוצי הכבלים ואדישים לכל השאר. מה שהסתתר מאחורי הפיקציה הזו, שמזכירויות רבות דנו ודשו בה ללא פתרון של ממש, היה רצון לחסוך עלות של שומר בשכר. על טיב השמירה ומהותה, איש ממילא לא נתן דעתו. והנה לאחרונה אנו מתבשרים שבא לציין גואל. תורנות השמירה, אחד מסממניו של הקיבוץ של פעם, שהיתה נחלתה של רינה הוימן, בוטלה ואיננה, ובמקומה הוצב שומר בשכר (שולי לוי) לצד יוסוף חטיב הוותיק, שמקבל את שכרו ממשמר הגבול. בכך באה אל סופה אחת הפארסות המביכות והעצובות שידעה אשדות מאז היווסדה.

גרשון פרומין הוא מאותם אנשים שחיים בינינו שנים רבות אך לא ממש מורגשים. גרשון שנוולד ברוסיה, נשוי לוויקי ילידת ארגנטינה ולזוג שני ילדים. גרשון עובד באפיקים, ויקי מדריכה מטעם הסוכנות. לגרשון, שנוהג בשעות הבוקר, וגם אחר הצהריים, לערוך טיול עם כלבו, יש היסטוריה מאד מעניינת של מציאת חפצי ערך שאנשים איבדו, אלא שבניגוד לאחרים, הוא טורח לאתר את בעל האבידה כדי להשיב לו את שאיבד. לאחרונה פגש אותי גרשון כדי לבשר לי שמצא את הטלפון הסלולרי שלי זרוק באחת המדרכות. הוא עלה לחדרי, הניח את הטלפון על גב השולחן ויצא. אני, שהנחתי ששכחתי את הטלפון בביתי, מצאתיו שם, ולא עלה על דעתי שמישהו הביא אותו זמן קצר קודם. גרשון-אתה ראוי לחופן מחמאות.

גל הקור והגשמים שהיכו בנו בחודש האחרון הזכירו למי ששכח שאנחנו בעיצומו של חורף יוצא דופן. אחרי ינואר שחון למדי, בו רוב גידולי החקלאות נזקקו להשקאה, בא פברואר שהטיס אותנו סמוך מאד לגבול 500 המילימטרים, וזה הזכיר חורפים שכמעט שכחנו. רשמית מסתיים החורף בעוד כשבועיים, אז גם ייקצר התחמיץ, אבל עונת

סוף בעמוד הבא

תם אך לא נשלם - "אז זהו סגרנו עשרים ושלוש שנים, גמענו כמה מיליוני ק"מ וזה הזמן להיפרד. ממחר במקום חדש עם שיר חדש בלב לכל חברי הנהגים נמשיך להפגש בכבישים". עד כאן מהבלוג של אודי אשכנזי. פרטים נוספים אצל הבלוגר.

דינה אופיר ז"ל עבדה שנים רבות במחסן הבגדים במסירות ובהתמדה אין קץ. גם לאחר צאתה לגימלאות המשיכה דינה לפקוד את מקום עבודתה ולסייע במלאכות השוטפת כל עוד יכלה לכך. עם מותה הקימו עובדות המחסן פינת זכרון לדינה עם תמונתה. עדות להערכה שרחשו לה. כך ראוי ונכון לעשות.

בשקט בשקט צולחת גנסייה לביא עוד שנה בחייה ומגיעה בימים אלה ל-102 אביבים. מה סוד אריכות ימיה של גנסייה, השומרת על בריאות יחסית תקינה, דומה שאיש לא ממש יודע, גם לא היא, שסבורה שאלוהים פשוט ישכח אותה! גנסייה, השוהה בבית אחדות, היא החברה שחיה באשדות הכי הרבה שנים וגם אלמנת צה"ל הכי מבוגרת. נאחל לה ולמשפחתה עוד שנים של נחת.

תחזוקת כבישי החצר באשדות מעולם לא היתה בסדר עדיפות גבוה, ומי ששילם את מחיר המהמורות היו בעיקר החקלאים, שנאלצו לתמרן עם כלי רכבם בינות בורות שהלכו והעמיקו מחורף לחורף. דומה שקטע הכביש הגרוע מבין כולם הוא זה שמחבר את משרד התובלה עם הגדר הדרומית שכבר מזמן איננה. באחריות שאול אלטר, יוסי בן פורת ואחרים, ובסיוע תקציב שהוקצה במיוחד למטרה זו, תוקנו בימים אלה קטעי כביש בעייתיים במיוחד וחקלאינו, שרואים ברכה בעמלם, יכולים סוף סוף גם ליהנות מנסיעה חלקה ונטולת קפיצות. כל הכבוד חברים.

השמירה באשדות הוא נושא כאוב שלא מצא את פתרונו עד לאחרונה. למה נושא כאוב? משום שרוב התורנים לא טרחו כלל להתייצב לשמירה, ואלה שעשו כן, היו

מי ומה - סוף

פטלי שכתבה חיה שנהב ואיירה תמרה ריקמן, שיצא לאור בהוצאת 'עם עובד' ב-1970 וזכה מאז לתהילה עצומה. במיזם העגלתי שולבו גם מוטיבים מקומיים כמו בקבוק ויטמינציק שמיוצר ב'לוגי'. תוצאות התחרות לא נודעו לנו עד סגירת הגיליון אבל החבריה עשו את שלהם. 'המסמרי' הלילה-נשף פורים במצולות הים התיכון. שרק נזכה לנשף שפוי ומידתי עד כמה שאפשר. אגב, הקוים שסומנו בחדר האוכל הדרומי לקראת פורים אשתקד, נותרו בעינם גם לפורים הנוכחי. האם זה מעיד על משהו? כן. על דבק חזק במיוחד...

הגשמים עשויה להמשך לפחות עד אפריל, כך שמוקדם לסכם. מה שברור, ואין עליו עוררין, היא עוצמת הפריחה שעיקרה חרדלים וחרציות שבתוכם משתלב היטב עכנאי יהודה הסגלגל, הצובע מרבדים ומשתלב היטב בין הצהוב לירוק. מושבות הקורמורנים שהיו עד לאחרונה שוקקות חיים, הולכות ונעלמות כאשר הלהקה נעה לה בראש חץ לעבר אפריקה ומותירה עצי איקליפטוס מולבנים מלשלת, שספק אם יחיו עד בואה מחדש של הלהקה. ואגב: איפה החסידות? מישהו ראה אותן לאחרונה?

הצרכה - אסיפת פורים 2015

בחדר האוכל בשעה 21.00

!nne dn

בעקבות הפיכתנו ללקוחות סולריים פרטיים (תם עידן הרשת הקיבוצית) לא ניתן עוד לחייג מספרים בני ארבע ספרות ללקוחות פנימיים, כפי שנהגנו קודם, אלא יש לחייג את מספר הטלפון המלא. מורכב? מסובך? מבלבל? הרעת תנאים? כל התשובות נכונות, אבל זהו מחירה של הפרטה.

ריסוס עשביית שוליים, אשר נעשה תדיר בחורפים האחרונים, הוא דבר שמרגיז אותי בכל פעם מחדש. אז בסדר, רוצים לרסס שוליים של דרך או כביש? מקובל. אבל למה ללכת שישה ושמונה מטר ברוחב, ולפגוע בשלל פרחי הבר העונתיים. אז מחד גיסא, החוק אוסר קטיף של פרחי בר, אבל אותה יד מתירה להשמידם באמצעות ריסוסים לא מבוקרים. איפה ההיגיון?

ארועי פורים - הפרומו של החג הכי שמח בשנה התקיים ביום רביעי, אז צבאו 600 ילד מאפס ועד י"ב, על חדר האוכל האשדותי המקושט כדבעי וקיימו את מצוות עד-לא-ידע, בהפקת החינוך החברתי שכבר הוכיח איזה פוטנציאל ענק טמון בו. מיכל פרידר, עפרה לוי, סער עידו ועוד רבים וטובים, ובראש כולם 'המלך' גיא צליל ניצחו על המלאכה. הפקת הענק כללה תחפושות מרהיבות, מופעים, ומזון בשפע. למחרת, חמישי, התקיימה בבית בנדל העגלידע המסורתית שעסקה הפעם בסיפורי ילדים. הסיפור בו התמקדו מעורי אשדות הוא 'מיץ

צ'לון 1457
צרכה ואי ומה - אפני רון
עצר ואיור - אינית ד
ציפוס צ'לון - אתי רון